

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Burduh,

Nicolae Craiu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2020, declarate de avocatul Alexei Croitor în numele condamnatului

*Cușnir Ion XXXXX, născut
la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX,
cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale.*

Termenul de examinare:

instanța de fond: 12.11.2018 - 20.03.2019,

instanța de apel: 22.04.2019 - 12.06.2019,

instanța de recurs: 09.08.2019 - 15.01.2020,

în anulare: 03.06.2020 - 23.06.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 20 martie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cușnir Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Ecaterinei Gondobescu prejudiciul material 2992,41 lei, moral 1000 lei și 3000 lei cheltuieli pentru asistență juridică. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1088 lei, costul rapoartelor de expertiză. În rest, solicitările procurorului au fost respinse.

2. Instanța de fond a constatat că, la 03.08.2018, în jurul orei 01³⁰, inculpatul Cușnir I., deținând dreptul de a conduce mijloace de transport, aflându-se în stare de ebrietate produsă de alcool, cu concentrația alcoolului în aerul expirat de 1,23 mg/l, conducând autoturismul „Mitsubishi Galant”, n/XXXXX, încălcând prevederile pct. 10 alin. (1) lit. a), 2 b) al Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează că „persoana

care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical, să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, și pct. 14 lit a) al aceluiași Regulament conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, pe traseul R-20 km 39+500 metri, în apropiere de s. Cinișeuți, r-nul Rezina, nu s-a isprăvit cu conducerea autoturismului și a ieșit pe contrasens, tamponându-se frontal cu automobilul „Renault Scenic”, n/î XXXXX, condus de Gondobescu E., care se deplasa regulamentar din sens opus, astfel, fiind comis un accident rutier, în rezultatul căruia pasagerului automobilului „Mitsubishi Galant”, n/XXXXX, Godoroja I. i-a fost cauzată vătămare medie sub formă de fractură a osului ulnar drept, iar pasagerului aceluiași automobil Cernalev M. și șoferului automobilului „Renault Scenic”, n/î XXXXX, le-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut integra vina și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății, acțiune săvârșită în stare de ebrietate, care prevedea în calitate de pedepse alternative amendă în mărime de la 950 unități convenționale la 1350 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - mai puțin gravă, că inculpatul a recunoscut vina integral, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, căindu-se sincer de fapta comisă, este pentru prima oară în conflict cu legea penală, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că aplicarea pedepsei cu închisoarea nu este rațională la fel ca și pedeapsa cu amendă solicitată de procuror. Ori, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor. Prin urmare, aplicarea față de el a unei pedepse pecuniare, ar priva substanțial familia sa de mijloacele financiare necesare existenței. Din aceste considerente, este echitabil numirea inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel, instanța a statuat că partea vătămată a solicitat încasarea de la Cușnir I. a prejudiciului moral de 15.000 lei și material de 76.691 lei ce constă din: 66.785,17 lei pentru reparația automobilului, 111 lei serviciile poștale, 1045,17 lei pentru medicamente, 3000 lei cheltuieli de transport, 750 lei pentru expertiza auto-tehnică și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Însă, prejudiciul cauzat prin deteriorarea mijlocului său de transport, în sumă de 66.785, 17 lei, potrivit raportului de evaluare nr. XXXXX, urmează a fi achitat de către asigurator.

Prin cecurile și bonurile anexate, sunt confirmate cheltuielile pentru medicamente în sumă de 749,91 lei, pentru raportul de evaluare a automobilului 742, 50 lei, și cheltuielile de asistență juridică reale, necesare și rezonabile în sumă de 3000 lei.

Totodată, cheltuielile de deplasare în sumă de 3000 lei sunt exagerate, ori, nu este demonstrat că combustibilul achitat de către partea vătămată, a fost folosit exclusiv pentru deplasarea în or. Rezina. Din acest motiv, este rezonabil de a reduce suma solicitată la 1500 lei.

Este excesivă și suma de 15.000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Evident că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice ca rezultat al accidentului rutier în care a fost implicată. Potrivit raportului de expertiză, părții vătămate Gondobescu E. i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare. Prin urmare, prejudiciul moral rezonabil, ce urmează a fi încasat din contul inculpatului, este de 1000 lei.

3. Partea vătămată Gondobescu E. a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la Cușnir I. prejudiciului material în sumă de 9906.17 lei și moral în mărime de 15.000 lei.

Apelanta a invocat că, instanța necorect a stabilit că suma de 1000 lei cu titlul de prejudiciu moral este rezonabilă, suma menționată reprezintă o sumă neadekvată, nerezonabilă și nu va da o evaluare pertinentă daunelor compensatoare, nefiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către subsemnata.

Instanța nu a luat în considerație că ea întreține un copil mic, iar șocul emoțional în urma accidentului a afectat-o psihologic foarte grav.

Prejudiciul material pe care real l-a suportat în mărime de 3000 lei, constă din cheltuieli de transport a subsemnatei și a avocatului, pentru 7 vizite (Chișinău-Rezina), la Procuratura Rezina, la organul de urmărire penală, participarea la două ședințe de judecată, participarea la evaluarea automobilului de către experți.

Cheltuielile legate de procurarea medicamentelor în mărime de 1045,17 lei sunt confirmate prin bonurile de plată. Însă instanța a decis încasarea numai sumei de 724 lei, nemotivând decizia sa.

Lucrul avocatului a constituit 5000 lei, dar instanța a redus-o la 3000 lei, fără a explica în urma cărui fapt s-a ajuns la această concluzie. Expresia ”reale, necesare și rezonabile” nu este o explicație suficientă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțat o nouă hotărâre.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Gondobescu E. 5000 lei pentru asistența juridică, 10.000 lei prejudiciul moral și 2992,41 lei material.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță și-a motivat soluția deficitar în vederea admiterii parțiale a pretenției privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor judiciare, or, în urma accidentului rutier, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 2992 lei, dintre care 749,91 cheltuieli pentru medicamente, 742,50 lei pentru raportul de evaluare a automobilului, iar în privința cheltuielilor de transport, instanța de apel a redus aceste cheltuieli la suma de 1500 lei, ori, suma de 3000 lei, nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, în ce privește suma de 66.785,17 lei potrivit raportului de evaluare nr.XXXXXX, urmează a fi achitat de către asigurator

Așa dar, apelul urmează a fi încasat prejudiciul material în sumă de 2992 lei.

Potrivit art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Partea vătămată Gondobescu E. a avut de suportat și un prejudiciu de natură morală. Estimarea daunei morale suportate de către ultima se probează prin faptul că, ea a avut de suportat prejudicii cauzate personalității afective, categorie în care intră suferințele de categorie psihică, care s-au manifestat prin stare de stres și frustrare.

Prin urmare, cerința ei în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 15.000,00 lei, este exagerată. Ori, suma în mărime de 10.000,00 lei este echitabilă și în corespundere cu circumstanțele comiterii de către inculpat a acțiunilor ilegale. În acest sens, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral urmează a se ține cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate persoanei vătămate, gradul vinovăției autorului prejudiciului, personalitatea inculpatului.

Luând în considerație aportul avocatului la soluționarea speței, timpul și munca depusă, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, urmează încasarea sumei de 5000 lei din contul lui Cușnir I. în calitate de cheltuieli de asistență juridică prestate de avocatul T. Plămădeală, care i-a acordat asistență juridică părții civile pe parcursul examinării prezentei cauze penale, sumă care se justifică prin bonul de plată a serviciilor de asistență juridică din 29.10.2018 în baza contractului nr. 039 din 11.10.2018.

5. Avocatul Alexei Croitor a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, partea vătămată nu a prezentat careva probe noi în susținerea cuantumului prejudiciului încasat, nu a îndeplinit sarcina probațiunii ce ține de prejudiciul moral, iar instanța a admis cerința fără să fie probat cuantumul prejudiciului.

Conform art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2020, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a statuat că, la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Corect instanța, având la bază prevederile din art. 219 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, a menționat că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă

privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală, precum și repararea prejudiciului moral. Totodată, este important de a specifica că soluția adoptată în partea prejudiciului produs prin infracțiune este motivată, și în acest sens instanța de recurs a mai menționat că potrivit art. 1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul ilicit cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Instanța de apel la estimarea cuantumului prejudiciului moral a ținut cont de prejudiciile cauzate personalității afective, categoria în care intră suferințele psihice, care s-au manifestat prin stare de stres și frustrare.

Astfel, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că, prejudiciul moral în sumă de 15.000 lei, solicitat de către partea vătămată este exagerată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, indicând că suma de 10.000 lei, ca fiind echitabilă și în corespundere cu legislația națională și european.

Ori, aprecierea prejudiciului moral se face de către instanța de judecată care ia în calcul criteriile specificate în prevederile art. 1423 Cod civil și se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității.

Totodată, sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. Avocatul Alexei Croitor a declarat recurs în anulare, solicitând: „*casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15.01.2020, cu remiterea cauzei penale la rejudecare*”.

Recurentul a invocat că este afectată decizia Curții Supreme de Justiție **din 04.03.2020**, conform art. 6 CoEDO - dreptul la un proces echitabil, sub aspectul că instanța nu i-a dat un răspuns argumentat la toate alegațiile sale.

Instanțele nu i-au dat un răspuns argumentat cu privire la admiterea apelului părții vătămate și respingerea recursului inculpatului, privind cuantumul prejudiciului moral și material.

Deciziile sunt nemotivate, deoarece partea vătămată nu a prezentat careva probe noi în susținerea cuantumului prejudiciului încasat, iar instanța a admis apelul, a casat sentința și a majorat prejudiciul moral, și cheltuielile de judecată. Partea vătămată nu a îndeplinit sarcina probațiunii ce ține de prejudiciul moral, iar instanța a admis cerința fără să fie probat cuantumul prejudiciului.

Instanțele nu au respectat art. 7 di Convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei, ce presupune interdicția instanțelor de a interpreta dispozițiile penale într-o manieră exclusiv în dezavantajul acuzatului precum și neretroactivitatea legii penale.

Deciziile instanțelor de apel și de recurs ordinar nu sunt motivate în sensul majorării cuantumului prejudiciului material și moral încasate din contul inculpatului.

La examinarea cauzei penale, inculpatul a recunoscut vinovăția, a depus cererea de acceptare a procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală. *Instanța a aplicat o pedeapsa prea aspră pentru fapta comisă de inculpat, nu a luat în considerare*

circumstanțele atenuante și anume: căința sinceră a inculpatului, depunerea cererii de examinare a cauzei în procedura simplificată, în baza probelor din dosar.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44) și 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile, pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În aspectul prescripțiilor de drept vizate, raportate la motivele invocate de recurent și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, se impun următoarele concluzii.

În primul rând, potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) și Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2), 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate.

Sub acest aspect se reține că, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a invocat încălcarea prevederilor art. 6 și 7 din CoEDO, nu a reprodus stipulările interesate din dispoziția acestor norme, cu raportare la circumstanțele de fapt și de drept ale speței, în recurs lipsind argumentarea privind modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârile irevocabile, contestate.

Prin urmare, recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, recursul în anulare este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de apel și de recurs ordinar au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura civilă (*pct. 8. din decizie*).

Însă, potrivit art. 27 alin. (1), 414 alin. (1), (2), 434 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță,

conform materialelor din dosar. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea instanțelor judecătorești privind aprecierea sau reaprecierea probelor conținute în dosarul penal și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor în alt sens de cât cel pe care îl propune partea apărării este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Ori, conform art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, la evaluarea quantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. **Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată** în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. **Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată**, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Pe lângă aceasta, o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CțEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Mai mult, invocând că: „*este afectată decizia Curții Supreme de Justiție din 04.03.2020*”, recurentul critică o cu totul altă hotărâre judecătorească decât cea adoptată în speță (*pct. 8. din decizie*).

Totodată, conform art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, dar doar după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, pentru a epuiza căile interne de recurs, reclamantul trebuie să abordeze pretenția, care este formulată în temeiul Convenției, în cadrul procedurilor naționale (*hotărârea CtEDO din 05.07.2011, pct. 21, în cauza Dan c. Moldovei*).

În această consecutivitate, se reține că argumentele recurentului că: „*Instanța a aplicat o pedeapsa prea aspră pentru fapta comisă de inculpat, nu a luat în considerare circumstanțele atenuante și anume: căința sinceră a inculpatului, depunerea cererii de examinare a cauzei în procedura simplificată, în baza probelor din dosar*” nu au fost invocate în apel și recurs ordinar, adică pe caz nu au fost epuizate căile ordinare de atac în aspectul vizat, și, astfel, aceste motive nu au suport juridic (*pct. 2. - 8. din decizie*).

Prin urmare, în raport cu motivele enunțate, instanțele judecătorești nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, iar recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E

inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Alexei Croitor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2020, în privința condamnatului Cușnir Ion XXXXX, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 10 iulie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Burduh
Nicolae Craiu